

Sygn. akt XII K 159/18

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie w XII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Wysokińska-Walczak

Protokolant: Tobiasz Deja

przy udziale Prokuratora: Wojciecha Peleszok

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2018 r. i 16 stycznia 2019 r.

sprawy **D. W.**, urodzonego w dniu (...) w W., syna G. i B. z domu G.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. **Sądu Okręgowego w Warszawie** z dnia 11 stycznia 2017 r. **sygn. akt XII K 41/14** zmieniony wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 4 czerwca 2018 r. sygn. akt II Aka 250/17 za czyn z:

a) art. 258 § 2 k.k. popełniony w bliżej nieustalonym okresie od listopada 2009 r. do grudnia 2010 r. i w okresie od 12 lipca 2011 r. do dnia 18 października 2011 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

b) art. 56 ust 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. popełniony daty bliżej nieustalonej w okresie od listopada 2009 r. do grudnia 2010 r. oraz w okresie od 12 lipca 2011 r. do dnia 18 października 2011 r. na karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 (trzydziestu) złotych;

c) art. 56 ust 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. popełniony daty bliżej nieustalonej w maju 2011 r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 10 (sto) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 (trzydziestu) złotych;

d) art. 62 ust 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 17 kwietnia 2013 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

natomiast na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. Sąd wymierzył D. W. karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności i karę łączną grzywny wysokości 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 (trzydziestu) złotych;

dodatkowo na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył D. W. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 17 kwietnia 2013 r. do dnia 30 kwietnia 2014 r.

2. **łącznym Sądu Okręgowego w Bydgoszczy** z dnia 12 lipca 2017 r. o **sygn. akt III K 58/17**, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 29 listopada sygn. akt II Aka 369/17, w którym Sąd połączył skazanemu D. W. kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 24 listopada 2016 r. o sygn. akt III K 151/16 i wyroku Sądu Rejonowego Gdańsk Południe w Gdańsku z dnia 22 lutego 2017 r. w sprawie o sygn. akt X K 1013/16 i wymierzył skazanemu karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności;

dodatkowo na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył D. W. okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 26 marca 2016 r. do dnia 3 czerwca 2016r.;

orzeka

I. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 86 § 1 k.k. łączy kary łączne pozbawienia wolności, orzeczone wyrokami Sądu Okręgowego w Warszawie w sprawie o **sygn. akt XII K 41/14 (pkt 1)** i Sądu Okręgowego w Bydgoszczy sprawie o **sygn. akt III K 58/17 (pkt 2)** i wymierza skazanemu **D. W. karę łączną 8 (ośmiu) lat pozbawienia wolności**;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w pkt I kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu D. W. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt XII K 41/14 (pkt 1) od dnia 17 kwietnia 2013 r. do dnia 30 kwietnia 2014 r. i w sprawie o sygn. akt III K 58/17 (pkt 2) od dnia 26 marca 2016 r. do dnia 16 stycznia 2019 r.;

III. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu w pozostałym zakresie;

IV. na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. G., kwotę 120 zł (sto dwadzieścia), powiększoną o kwotę podatku VAT, tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu D. W.;

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego D. W. od kosztów sądowych, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt XII K 159/18

UZASADNIENIE

W dniu 06 sierpnia 2018 r. skazany D. W. zwrócił się z wnioskiem do Sądu Okręgowego w Warszawie o wydanie wyroku łącznego.

Na rozprawie w dniu 16 stycznia 2019 r. Prokurator wniósł o wydanie wyroku łącznego odnośnie skazanego w oparciu o przepisy obowiązujące od dnia 01 lipca 2015 r. i połączenie kar wymierzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy w sprawie o sygn. III K 58/17 oraz wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie w sprawie o sygn. XII K 41/14 i wymierzenie kary łącznej w wysokości 9 lat pozbawienia wolności. obrońca skazanego wniósł o wydanie wyroku łącznego na zasadzie pełnej absorpcji oraz o zasądzenie kosztów obrony sprawowanej z urzędu.

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego, Sąd ustalił, że D. W. do chwili obecnej został skazany następującymi wyrokami:

3. Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 11 stycznia 2017 r. sygn. akt XII K 41/14 zmieniony wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 4 czerwca 2018 r. sygn. akt II Aka 250/17 za czyn z:

e) art. 258 § 2 k.k. popełniony w bliżej nieustalonym okresie od listopada 2009 r. do grudnia 2010 r. i w okresie od 12 lipca 2011 r. do dnia 18 października 2011 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

f) art. 56 ust 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. popełniony daty bliżej nieustalonej w okresie od listopada 2009 r. do grudnia 2010 r. oraz w okresie od 12 lipca 2011 r. do dnia 18 października 2011 r. na karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 (trzydziestu) złotych;

g) art. 56 ust 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. popełniony daty bliżej nieustalonej w maju 2011 r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 10 (sto) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 (trzydziestu) złotych;

h) art. 62 ust 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 17 kwietnia 2013 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

natomiast na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. Sąd wymierzył D. W. karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności i karę łączną grzywny wysokości 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 (trzydziestu) złotych;

dodatkowo na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył D. W. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 17 kwietnia 2013 r. do dnia 30 kwietnia 2014 r.,

4. łącznym Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 12 lipca 2017 r. o sygn. akt III K 58/17, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 29 listopada sygn. akt II Aka 369/17, w którym Sąd połączył skazanemu D. W. kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 24 listopada 2016 r. o sygn. akt III K 151/16 i wyroku Sądu Rejonowego Gdańsk Południe w Gdańsku z dnia 22 lutego 2017 r. w sprawie o sygn. akt X K 1013/16 i wymierzył skazanemu karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności;

dodatkowo na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył D. W. okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 26 marca 2016 r. do dnia 3 czerwca 2016 r.

W przedmiotowej sprawie, Sąd orzekał na podstawie przepisów rozdziału IX kodeksu karnego obowiązujących od dnia 01 lipca 2015 r. Wszystkie wyroki skazujące D. W. zostały wydane i uprawomocniły się po powyższej dacie.

Zgodnie z art. 85 § 1 k.k., wyrok łączny może zostać wydany jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Podstawę orzeczenia kary łącznej – zgodnie z § 2 tego przepisu, stanowią wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1.

W przedmiotowej sprawie wszystkie orzeczone wobec D. W. kary nie zostały dotychczas wykonane. Kara pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 12 lipca 2017 r. o sygn. akt III K 58/17 jest obecnie odbywana przez skazanego, natomiast wykonanie kary orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 11 stycznia 2017 r. sygn. akt XII K 41/14 zaplanowane jest na dzień 25 marca 2020 r. Zatem obie powyższe kary podlegają łączeniu w wyroku łącznym, natomiast zakres orzeczenia kary pozbawienia wolności wynosi od 4 lat (na zasadzie absorpcji) do 9 lat (na zasadzie kumulacji).

Dokonując analizy skazań D. W., Sąd miał również na uwadze stanowisko orzecznictwa, wskazujące na konieczność badania sytuacji skazanego pod kątem względności przepisów ustawy obowiązującej przed dniem 1 lipca 2015 r., tj. z uwzględnieniem art. 4 § 1 k.k., z uwagi na daty popełnionych przez skazanego czynów. Nie mniej jednak, Sąd doszedł do wniosku, że wydanie wyroku łącznego pod rządami „starego” reżimu prawnego w niniejszej sprawie, nie przyniosłoby korzyści skazanemu.

Co prawda, orzekając na podstawie przepisów obowiązujących przed 1 lipca 2015 r., po rozwiązaniu wszystkich kar łącznych, łączeniu w dalszym ciągu podlegałyby wszystkie orzeczone wobec skazanego kary jednostkowe, to jednak wymiar orzeczonej kary łącznej wahałby się pomiędzy karą 4 lat (na zasadzie absorpcji) a karą 16 lat pozbawienia wolności (na zasadzie kumulacji), co wskazuje na znacznie gorszą sytuację, aniżeli w przypadku orzekania na podstawie obecnie obowiązujących przepisów.

Z powyższego wynika, że znacznie korzystniejszą dla skazanego sytuację procesową kreują przepisy w brzmieniu obowiązującym w chwili orzekania w przedmiotowej sprawie.

W związku z tym, że kara grzywny wymierzona została jedynie w wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 11 stycznia 2017 r. sygn. akt XII K 41/14, Sąd na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. orzekł, że niniejsza kara podlegać będzie odrębnemu wykonaniu.

Sąd uznał, że na gruncie niniejszej sprawy możliwe jest zastosowanie zasady asperacji i wymierzenie skazanemu D. W. kary łącznej w wymiarze 8 lat pozbawienia wolności.

Decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej mają przesłanki przedmiotowe i podmiotowe dotyczące popełnionych przez niego przestępstw. Oceniając przesłankę przedmiotową, Sąd zważył, że pomiędzy poszczególnymi czynami, których dopuścił się skazany, istnieje duży przedział czasowy, bowiem od pierwszego do ostatniego czynu minęło niemalże 7 lat, a popełnione przez niego przestępstwa charakteryzują się poważnym ciężarem gatunkowym, godzącym w różne dobra prawne.

Biorąc pod uwagę przesłanki podmiotowe, Sąd uwzględnił opinię wydaną przez Dyrektora Zakładu Karnego w I. z dnia 17 sierpnia 2018 r., z której wynika, że skazany jest kawalerem, posiada syna, wobec którego ma zobowiązania alimentacyjne. Ma wykształcenie podstawowe. Kontakt z rodziną utrzymuje za pomocą widzeń i rozmów telefonicznych. Został zakwalifikowany do nauczania na kwalifikacyjnym kursie zawodowym w Centrum (...) przy ZK w I.. Zatrudniony jest nieodpłatnie jako roznoszący artykuły żywnościowe. Skazany był 5 razy nagradzany. W stosunku do przełożonych stara się zachowywać regulaminowo. W relacjach ze współosadzonymi jest zgodny i bezkonfliktowy. Nie odnotowano z jego strony zachowań agresywnych czy aktów agresji. Nie używano wobec skazanego środków przymusu bezpośredniego. Na temat popełnionych przestępstw wypowiada się krytycznie.

Wszakże powyższych pozytywnych aspektów, z opinii wynika również, że D. W. deklaruje przynależność do podkultury przestępczej, z którą się identyfikuje oraz przestrzega jej zasad. Skazanemu sporządzono 4 wnioski o wymierzenie kar dyscyplinarnych, łącznie ukarany został 3 razy. Skazany nie wyraża chęci odbywania kary w systemie programowanego oddziaływania. Ogólne zachowanie D. W. w warunkach izolacji ocenione zostało jako niestabilne.

Popełnienie wielu przestępstw na przestrzeni długiego okresu wskazuje, że zachowania skazanego nie miały charakteru epizodycznego na brak krytycyzmu skazanego oraz znaczący stopień demoralizacji. Postawa skazanego obrazująca konsekwentność w nie przestrzeganiu porządku prawnego, świadczy o znaczącym stopniu demoralizacji. Powyższe zatem nie pozwala w pełni pozytywnie ocenić prognozy kryminologicznej wobec D. W.

Wymierzając karę łączną, Sąd miał na uwadze potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Kara, także orzeczona w wyroku łącznym, powinna wpływać na przekonanie, że popełnianie przestępstw nie może ująć bezkarnie. Kierując się powyżej przedstawionymi okolicznościami, Sąd uznał że orzeczenie kary na zasadzie absorpcji, jak wnioskował obrońca skazanego, pozostawałaby w sprzeczności z ideą sprawiedliwej kary. Jednakże oprócz tego, trzeba mieć też na uwadze aby z reguły kara łączna była dla skazanego mniej dolegliwa dla skazanego niż odrębne wykonanie poszczególnych wyroków, z których kary zostały sprowadzone do kary łącznej. Kierując się powyższym, w ocenie Sądu, kara orzeczona zgodnie z zasadą asperacji, jest adekwatna do przesłanek, które należało uwzględnić przy ocenianiu wymiaru kary.

Na podstawie art. 577 k.p.k. Sąd na poczet kary łącznej orzeczonej względem skazanego zaliczył skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt XII K 41/14 (pkt 1) od dnia 17 kwietnia 2013 r. do dnia 30 kwietnia 2014 r. i w sprawie o sygn. akt III K 58/17 (pkt 2) od dnia 26 marca 2016 r. do dnia 16 stycznia 2019 r. Sąd kierował się w tej mierze obliczeniami dokonаныmi przez administrację Zakładu Karnego.

O kosztach obrony z urzędu Sąd orzekł w oparciu o art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. i zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. G. kwotę 120 zł powiększoną o kwotę podatku VAT, tytułem wynagrodzenia za obronę sprawowaną z urzędu, a na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 616 § 1 pkt 1 i § 2 pkt 2 k.p.k. z uwagi na fakt, iż skazany przebywa w warunkach izolacji i nie jest odpłatnie zatrudniony w jednostce penitencjarnej, Sąd zwolnił D. W. od kosztów sądowych w przedmiocie wydania wyroku łącznego, obciążając nimi Skarb Państwa.